

Hikmetleriyle kısaca Hane-i saadet

İzmir'den okuyucumuz: “Peygamber Efendimizin çok evliliğinin hikmetlerini kısaca anlatarak, validelerimizi tanıtır mısınız?”

Peygamber Efendimiz (asm) Hazreti Hatice validemiz (ra) ile evlendiğinde yirmi beş yaşında idi ve henüz kendisine Peygamberlik verilmiş değildi. Hazreti Hatice validemiz (ra) o sırada kırk yaşında bulunuyordu ve dul idi. Peygamber Efendimiz'e (asm) kırk yaşında peygamberlik verildiğinde yalnız Hazreti Hatice validemiz (ra) ile evli bulunuyordu. Hazreti Hatice validemiz (ra) o sıralarda elli beş yaşlarında idi. Kendisine ilk inanan, ilk teselli veren, ilk yardım eden, ilk kol kanat geren Hazreti Hatice validemiz (ra) oldu. Peygamberlik döneminin ilk dayanılmaz çilelerine birlikte göğüs gerdiler, müşriklerin ilk baş döndürücü eziyetlerine birlikte katlandılar. Hicretten üç sene öncesine kadar Mekke döneminin ilk on senelik fırtınalı hayatında Hazreti Hatice validemiz (ra) hep Peygamber Efendimiz'le (asm) birlikte bütün müşrik baskılarına göğüs gerdi, Allah Resulünü (asm) tek başına bir an yalnız bırakmadı. Vefat ettiğinde altmış beş yaşında idi. Peygamber Efendimiz (asm) ise o sıralarda kırk dokuz yaşlarında bulunuyordu, Hazreti Hatice validemizden (asm) başka da eşi yoktu.

Resuli Kibriya Efendimiz (asm) elli yaşlarında, yine kendisinden beş yaş büyük olan ve o sıralarda elli beş yaşlarında bulunan beş çocuk annesi Hazreti Sevde validemiz (ra) ile evlendi. Kocasını öldükten sonra Mekke'nin o sıkıntılı günlerinde müşrik akrabaları yanına dönmek zorunda kalan mücahide ve kahraman Hazreti Sevde validemiz (ra) böylece Peygamber Efendimiz'in (asm) himayesi altına girmişti. Burada himaye hikmeti ön plânda idi. Resuli Kibriya Efendimiz (asm) üç yıl sonra Medine'ye hicret etti.

Peygamber Efendimiz (asm) hicretin birinci yılında Hazreti Âişe (ra) ile evlendi. Hazreti Âişe (ra) genç bir kabiliyet idi. Zeki, kabiliyetli, hafıza ve muhakeme gücü yüksek ve fakih olan Hazreti Âişe validemiz (ra) dinimizin kadınlarla ilgili birçok hükmünü ve sünnetin aileyi ve kadınları ilgilendiren kısmını rivayet etmiştir.

Allah Resulü (asm) hicretin üçüncü yılında sâliha bir hanım olan ve kocasını öldüğü için dul kalan Hazreti Hafsa validemiz (ra) ile evlendi. Daha sonra Ubeyde bin

Haris'in (ra) Bedir'de şehit olduktan sonra dul kalan asalet sahibi eşi Hz. Zeynep (ra) ile evlendi. Hazreti Zeynep validemiz (ra) üç ay sonra vefat etti.

Peygamber Efendimiz (asm) hicretin dördüncü yılında, Uhud'da şehit olan Abdullah bin Abdu'lEsed'in (ra) mübarek hanımı Hazreti Ümmü Seleme (ra) ile evlenerek yetim dört çocuğu ile birlikte himayesi altına aldı. Burada da himaye hikmeti ön planda olmakla beraber, Hazreti Ümmü Seleme validemiz (ra) fıkıh ilmini iyi biliyordu.

Peygamber Efendimiz (asm) hicretin beşinci yılında, yani elli beş yaşlarında iken Hazreti Zeynep binti Caşş (ra) ile evlendi. Hazreti Zeynep validemiz (ra) akıllı, dirayetli, zeki ve asil bir kadındı. Peygamberimizin (asm) Hazreti Zeynep (ra) validemiz ile nikâhı bizzat Cenabı Allah tarafından kıyılmıştır.¹

Resuli Ekrem Efendimiz (asm) aynı sene Müreysi gazasında öldürülen müşrik Müsâfi bin Safvan'dan dul kalan ve esir alınmış bulunan Hazreti Cüveyriye (ra) ile evlendi. Hazreti Cüveyriye validemiz (ra) âlim, fâdıl ve takva sahibi bir kadındı.

Peygamber Efendimiz (asm) hicretin yedinci senesinde, elli dokuz yaşlarında iken Hazreti Safiyye (ra) ile ve daha sonra da kocasının ölümü ile dul kalan Hazreti Meymûne (ra) ile evlendi.

Bilindiği gibi Mekke'de tevhid mücadelesi veren Peygamber Efendimiz (asm), Medine'de İslâm dininin sosyal, siyasal, kişisel, ailevî tüm hükümlerini teşri kılmıştır. İslâm dini Medine'de gelişmiş ve toplumun tüm kesimlerini içine alan, insan hayatının tüm ayrıntılarını, inceliklerini ve esaslarını kucaklayan hükümler getirmiştir.

Bedüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle, Peygamber Efendimizin (asm) sözleri gibi, fiilleri, halleri, tavırları ve davranışları da İslâm dininin kaynağı idi. İslâm dininin zahirî hükümlerini nasıl sahabeler yüklenmişlerse, gizlilik taşıyan mahrem meselelerini de yüklenen ve rivayet eden akıllı, dirayetli, fâdıl, kabiliyetli ve takva sahibi hanımlara ihtiyaç vardı. Çünkü dinimizin kadınlarla ilgili meseleleri, getirdiği hükümlerin hemen yarısını teşkil etmekteydi. Bu önemli görevi yüklenecek, kadınlarla ve aile hayatı ile ilgili sünneti yaşayacak ve Müslümanlara bildirecek farklı zeki ve asil kabiliyetlere sahip birden fazla hanım olmalıydı. İşte Peygamber Efendimizin (asm) pak zevceleri bu vazifeyi bilfiil yapmışlardır.² Allah hepsinden razı olsun.

Dipnotlar:

1 Ahzab Sûresi, 33/37

